

Ўзбекистон адабиёти ва санъати

ЎЗБЕКИСТОН АДАБИЁТИ ВА САНЬАТИ

Haftalik gazeta • 1956-yil 4-yanvardan chiqa boshlagan • 2003-yil, 7 март

№ 9-10 (3693)

Абдулла ОРИПОВ, Ўзбекистон халқ шоири

САМИМИЯТ ТИМСОЛИ

Аёл зотини эъзозлашни, оналарни улуғлашни бизга наинки жамият, балки, табиатнинг ўзи буорган. Ахир Парваридорни олам гўзаликни яхши кўриб яратар экан, уни авайлаб - асраши, кадрлаши ҳам унутмагандир.

Дарҳақиқат, ҳар қандай тузум ёхуд доҳийларнинг фазилатлари уларнинг, жумладан, Аёл зотига муносабати билан белгиланди келган. Бунга, айника, Шарқ тарихидан ҳайратому мисоллар келитиш мүмкин. Биз ҳозир азиз опа-сингилларимизи муборакбод этар эканимиз, умуман, аёллар хакидагина эмас ёхуд, умуман, қандайдир мавхум ва номаъумли маъбодлар хусусида эмас, айнан ўзбек аёлни - ўзбек наиси ҳакида замане.

Гарчанд, Ер юзидаги барча оналар азиз ва муҳтарам саналсалар-да, бирок бизнинг оналаримиз кўзимизга бехад исоси, кўрандилар. Улар жон томиримизга туаштирилар. Ахир бир замонлар хакимизиши бошига тушган куфату камитишларинам аламина дастлаб оналаримиз тортмадиларми?! Ҳар қандай шароитда ҳам ўзбек аёлни ўз мустаҳкам иродаси баробарида энг инха фазилатларини ҳам асрар қолади.

Шоиримиз Фағр Ғулом: "Бизнинг хотинларга ҳаёл фазилат", деб ёзганинги вафо, садоқат, қаноат, гўзалм, ибо, сарыштак, озодалик каби хислатлар аёлларимизни, демак, хона-

донимизни безаб турибди. Бинобарин, ҳар биримизда қандай фазилатлар мавжуд бўлса, у хеч шубҳасиз, мўътабар оналаримиз тарбиясининг маҳсулидир.

Хакимиз наинки яхши иш кильсанг, аввало, ўзинга киласан, дейди. Шу мъонада аёлларимизга берилётган катта эътибор - жамиятга ўзтиборинг айлан ўзири. Мухтарам Юртбошимиз ташаббуси билан ўтган ѹйларимиз бевосита аёлларимизни кадрлаша таалукли бўлди. "Обод маҳалла иили"нинг мазмунюхияти ҳам хонадонимизга, демак, аёлларимиз хаётига бевосита даҳлдоридир.

Дунёда биттагина зот борки, унинг кошида ҳамма баробар.

Кимдир бир юмушада юзини бурди,
Кимдир вальза берди, ким хаёл сурди.
Аёлни улуглаш навбати етгач,
Ҳамма "Лаббай", дейа ўриндан турди.

Ҳадиси шарифда Тангри таолодан кейин ёғлис бир зотга топиниш мумкин, У ҳам бўлса Она, дейилган.

Бир умр ахтардим самимиятни,
Ва уни оналар қўзида кўрдим.
Шоирлар хуш кўрган аబдиятни
Она алласининг сўзидан кўрдим.

Заминда кимдилор тоинимонийдим,

Уни ҳам Онанинг ўзида кўрдим.

Байрамнинг кутлуг бўлсин, азиз опа-

сингиллар!

УМИД БИЛАН ЯШАЙДИ АЁЛ

Актриса Зебо Наврӯзованинг экран ва саҳна ҳаҳрамонларида ҳамиша самимият бор, дард ва эҳтирос бор. Режиссер Нозим Аббосовининг "Фелини" филими Австралияда бўлиб ўтган нуғузли ҳалқаро кинофестивалда бош сориин билан тақдирланди. Асар музвафқиятида, шак-шубҳасиз, бош рол (Ҳадичани) ижро этган истеъодли актрисанинг ҳиссаси бекёс. Зебо Наврӯзова ҳаҳрамонинг ёрқин чизигилар берола. Ҳадича турмуш иккӣ-чиқирилари, рўзгор ташвишлари, фарзандарининг келдигани яхшидаги ўйлар гиребонда яшайди. Турмуш ўтоги Ўрзобай эса кинонинг ашаддий муҳисини, ўз қасбининг фидойиси, кинога

бўлган меҳ-муҳаббатини ҳамма нарсадан устун кўяни. Ҳадича эса эри тимсолиди ҳаётининг устуни, суюнчигини кўргиси келади.

Актриса ҳаҳрамонини драматик ҳолатларни маҳорат билан ифода этади. "Фелини" филими Зебо Наврӯзованинг кинодаги дард, лирик бўёвдага бойлиги, яхтийдиги билан ёзилорига торади.

Аспида Самарқандга тугилган, санчата бўлган қизини тубаҳи Тошкентга келиб, Санъат институтига ўқиши кирган бу пришнонг излаунуван ижодкор дастлабки фаолияти-педагогика соҳасидан бошлаган. Санъат институтидаги талаабаларга ақтёрлик маҳоратидан дарс берди. Кейин бир неча йил давомидаги Сатира театрида, ёйни шоҳирига ташвиши "Еввойи мушуҳ" спектаклидаги ролни ўтаги "Энг яхши аёл роли икъроғиши" сифатида тақдирланди. Зебони "Илҳом" театрига ҳам тақдирланди.

Зебо Наврӯзованинг "Аёллар салтанати", "Дилхизор" бадиий филимларидаги, бир неча видеофильмлардаги ҳаҳрамонлари ҳам баҳта, эзгулини ташни аёллар. "Аёллар салтанати" даги Ҳуриятни ўзбек аёлларининг и形象 образи дениш мумкин.

"Дилхизор" (режиссер Юсуф Розиков) филими Зебо Наврӯзованинг ўтагини она образи ҳам самимияти, лирик бўёвдага бойлиги, яхтийдиги билан ёзилорига торади.

Аспида Самарқандга тугилган, санчата бўлган қизини тубаҳи Тошкентга келиб, Санъат институтига ўқиши кирган бу пришнонг излаунуван ижодкор дастлабки фаолияти-педагогика соҳасидан бошлаган. Санъат институтидаги талаабаларга ақтёрlik маҳоратидан дарс берди. Кейин бир неча йил давомидаги Сатира театрида, ёйни шоҳирига ташвиши "Еввойи мушуҳ" спектаклидаги ролни ўтаги "Энг яхши аёл роли икъроғиши" сифатида тақдирланди. Зебони "Илҳом" театрига ҳам тақдирланди.

Санчада ва экранда аёллар тақдирини ҳаҳрамони ифода этиётган Зебо Наврӯzova ҳаётда сергайти, очиқкўнгил аёл. Шоҳруҳ, Шуҳрат ва Мұхаммад ислами ўйларининг келагати учун қайтуради. Зебонин турмуш ўтоги Ўйғун ака санъаткор рафиқасига ҳамдад, ҳамфириди.

Зебо ҳам барчи аёллар каби умид билан яшайди, изланни, янги-янги роллар занви, иштиёки билан ижод килиди...

Феруза НОДИРОВА

ДОИМИЙ ҲАМОРОХ

Муҳаммад АЛИ. Улуғ салтанат, тарихий роман (биринчи китоб "Жаҳонгир Мирзо"), "Шарқ" нашриёт-матбаса акциядорлик компанияси Баш таҳририяти, 2003.

Миллий қадрятларимизни қайта тиклаш даврини бошлаб берган мустакиллик йилларида Соҳибқирон Амир Темур шахсияти ва унинг жаҳон тарихида тутган ўрғанинг ўрғанинг им-ғон, маданият вакиллари олдидаги мумхиз вазифалардан бори бўлди. Бир катор ижодкорлар Амир Темурнинг улуғор сиймосини яратиш ўйлида жиддий изланнишлар олиб боришиди. Таниклиди адаби Муҳаммад Али "Сарбадорлар" романидаги бир неча бобларни буок Соҳибқиронга бағисланган бўлса, якнида чот этилган "Улуғ салтанат" романидаги Буюқ саркардани кўпроқ қундади маниший ҳаёт, оила, кариндош-уруг ва дўст-ёрлар мухитида кўрсатади.

"Улуғ салтанат" романни нацира ёзган маколасида отоли олим М.Қўйиҷонон Муҳаммад Алининг янги романи угуз саркарда Амир Темурнинг хали китобхонга кўп маълум бўлмаган, барчага ибратли хислатларини очиб берганини таъкидлайди. Шу маънода адаби нигур бу романни ўзбек адабиётида пайдо бўлган янги реалистик тарихий романидир.

Улуғ салтанати" романни нацира ёзган маколасида отоли олим М.Қўйиҷонон Муҳаммад Алининг янги романи угуз саркарда Амир Темурнинг хали китобхонга кўп маълум бўлмаган, барчага ибратли хислатларини очиб берганини таъкидлайди. Шу маънода адаби нигур бу романни ўзбек адабиётида пайдо бўлган янги реалистик тарихий романидир.

Бегали КОСИМОВ. Миллий уйғониши: жасорат, маърифат, фидойилик. — Т.: "Маънавият" нашриёти, 2002.

Китобда Туркистон жадидчилигини оид факт ва материаллар илк бор тўпланиб, умумлаштирилган. Туркистондаги баҳракатчилиги билан алоқалари белгиланган. Усули ҳадид мактаблари, матбут, театр, адабиёт тадқик этилган, ижтимоий-сийсиёт характер билан бўлганни таъкидлайди. Шу маънода адабиётнишларни очиб берганини таъкидлайди. Шу маънода адабиётнишларни очиб берганини таъкидлайди.

Изодий мулот юзига кеттига катта шаҳарни таъкидлайди. Шу маънода адабиётнишларни очиб берганини таъкидлайди. Шу маънода адабиётнишларни очиб берганини таъкидлайди.

Абдукаҳор ИБРОХИМОВ. Миллат овози. — Т.: "Шарқ" нашриёт-матбаса акциядорлик компанияси Баш таҳририяти, 2002.

Ийнигина бир бобдан иборат ушбу китобга ёзган сўзбозида мулалиф янги асарининг номи ва мавзуси яхшида шундай дейди:

— Китобни "Миллат овози" деб атадик. Бундай дейлишимизга омил шуки, Йўлбоши билолган шахс милилатига бекинис шараф келтиради. Миллатотига эринган бўлди. Мамлакатимизда ва кўпгина шаҳарни таъкидлайди. Шу милилат овозини кимлабошига кўпгина шаҳарни таъкидлайди. Шу милилат овозини кимлабошига кўпгина шаҳарни таъкидлайди.

Ийнигина бир бобдан иборат ушбу китобга ёзган сўзбозида мулалиф янги асарининг номи ва мавзуси яхшида шундай дейди:

— Китобни "Миллат овози" деб атадик. Бундай дейлишимизга омил шуки, Йўлбоши билолган шахс милилатига бекинис шараф келтиради. Миллатотига эринган бўлди. Мамлакатимизда ва кўпгина шаҳарни таъкидлайди. Шу милилат овозини кимлабошига кўпгина шаҳарни таъкидлайди.

Ийнигина бир бобдан иборат ушбу китобга ёзган сўзбозида мулалиф янги асарининг номи ва мавзуси яхшида шундай дейди:

— Китобни "Миллат овози" деб атадик. Бундай дейлишимизга омил шуки, Йўлбоши билолган шахс милилатига бекинис шараф келтиради. Миллатотига эринган бўлди. Мамлакатимизда ва кўпгина шаҳарни таъкидлайди.

Ийнигина бир бобдан иборат ушбу китобга ёзган сўзбозида мулалиф янги асарининг номи ва мавзуси яхшида шундай дейди:

— Китобни "Миллат овози" деб атадик. Бундай дейлишимизга омил шуки, Йўлбоши билолган шахс милилатига бекинис шараф келтиради. Миллатотига эринган бўлди. Мамлакатимизда ва кўпгина шаҳарни таъкидлайди.

Ийнигина бир бобдан иборат ушбу китобга ёзган сўзбозида мулалиф янги асарининг номи ва мавзуси яхшида шундай дейди:

— Китобни "Миллат овози" деб атадик. Бундай дейлишимизга омил шуки, Йўлбоши билолган шахс милилатига бекинис шараф келтиради. Миллатотига эринган бўлди. Мамлакатимизда ва кўпгина шаҳарни таъкидлайди.

Ийнигина бир бобдан иборат ушбу китобга ёзган сўзбозида мулалиф янги асарининг номи ва мавзуси яхшида шундай дейди:

— Китобни "Миллат овози" деб атадик. Бундай дейлишимизга омил шуки, Йўлбоши билолган шахс милилатига бекинис шараф келтиради. Миллатотига эринган бўлди. Мамлакатимизда ва кўпгина шаҳарни таъкидлайди.

Ийнигина бир бобдан иборат ушбу китобга ёзган сўзбозида мулалиф янги асарининг номи ва мавзуси яхшида шундай дейди:

— Китобни "Миллат овози" деб атадик. Бундай дейлишимизга омил шуки, Йўлбоши билолган шахс милилатига бекинис шараф келтиради. Миллатотига эринган бўлди. Мамлакатимизда ва кўпгина шаҳарни таъкидлайди.

Ийнигина бир бобдан иборат ушбу китобга ёзган сўзбозида мулалиф янги асарининг номи ва мавзуси яхшида шундай дейди:

— Китобни "Миллат овози" деб атадик. Бундай дейлишимизга омил шуки, Йўлбоши билолган шахс милилатига бекинис шараф келтиради. Миллатотига эринган бўлди. Мамлакатимизда ва кўпгина шаҳарни таъкидлайди.

Ийнигина бир бобдан иборат ушбу китобга ёзган сўзбозида мулалиф янги асарининг номи ва мавзуси яхшида шундай дейди:

— Китобни "Миллат овози" деб атадик. Бундай дейлишимизга омил шуки, Йўлбоши билолган шахс милилатига бекинис шараф келтиради. Миллатотига эринган бўлди. Мамлакатимизда ва кўпгина шаҳарни таъкидлайди.

Ийнигина бир бобдан иборат ушбу китобга ёзган сўзбозида мулалиф янги асарининг номи ва мавзуси яхшида шундай дейди:

ВАТАН ШАЊНИ

Миллий түйғу ҳақида ўйлар

Боша баринча бетта.

Дарҳакиқат, шундай. Она заминимизда, Осиё кўёши тафтида етилган нозъематлар дунёнинг бирон жойидаги биздагиден хуштари ва тотли бўйиб пишмайди. Чунки, еримиз, кўйшимизнинг гина эмас, бу неъматларни ётиштирган дехон қалбидаги она юрт мөхининг ём жарорати бор бу неъматларда.

Ха, жаннат меваларига монада нозъематларимизга тараф йўк. Лекин бугун гап бу ҳақда эмас. Меваларимиз, нозъематларимиз дуориги етти икимга ёйилган бир пайдат бизнинг тадбиркорларимиз бу неъматларни тадхон бозорига олиб чишиб, аввало, ўз чўнганини ва айни чоғди мамлакатимиз хаизасини ҳам бойитиши мумкин бўла туриб, ўз нозъематларимизни хорижинг ўзидан айлан шундай маҳсулотларни юртимизга келтириб сотаётганига нима дейсиз?

Кимдига сизга? «Бу хам тадбиркорлик. Уша тадбиркор зарар кўрса, буни кипармиди?», дейди. Кўш, тадбиркор-ку, зарар кўрмасакан. Бирок мамлакат-чи? Уша

ЁШЛАР ШЕРГИЯТИ:
ТАХЛИЛ ВА ТАЛКИНЛАР

“Шарқ” нашриёт-
матбаба акциядорлик
компанияси Баш та-
риирияти, 2002.

мажмусига бўйсундири-
лади. Масалан:

Ёмғир ёғар, шигалаб ёғар,
Томчилар, томчилар сочинга,
Ёмғир ёғар, шигалаб ёғар,
Ҳам қайумга, ҳам қувонинг.

Табиийки, бўнчада мурракаб
тимсоллар асосига курилган
мусиқавий сатрлар ўнгрига
аста-секинни билан сўзнинг
жонли ифодасини тиклаш
учун ҳаракат киглан ижодкор-
ларнинг мисралари кела бош-
лади. Ана шундай шоирлар
каторида Замира Эшамбердие-

ёки кундалик гавдаланади.
“Учрашув” номли шерда хаёл
билан кетаётган аёл кўчада
синфодш дугонасини танимай
убиг кетади. Дугонаси эса аёл
тутхатаби, куюн хол-ахвол
сўрашади. Шеър:

— Шеър ўқиб берасан
укаларингга,
Уртоқжон, хўп дегин,
уига юра қол!

Мени соғинишга фурсат топади —
Беш бола юқидан ортиб бу аёл...

— деб тугалланади. Бундай

Ёлпонлар жонимни олмади —
Мен бутун энг хира чирокман.

Дарҳақиқат, шеър йўли
чиндан ҳам мушкул. Шоира
кўнгил ихтиёри билан ана шу
йўлдан бориши жуърат топади.

“Гўзаллик — ҳаёт ва ай-
ниқса, инсонни ҳамда унинг
турмушини эслатувчи гўзлар
хонли ифодасини тиклаш
учун ҳаракат киглан ижодкор-
ларнинг мисралари кела бош-
лади. Ана шундай шоирлар

каторида Замира Эшамбердие-
ванинг барча шеърларида
мана шу оддий инсон ва унинг
турмушини манзараларини уч-

лар ижодида ҳам Замирадек
туйгува кечинималаринг сокин
ва хотиржам ифодасини то-
пиши кўйин. Ушбу фазилатлар-
ни, айниқса, ҳозирги ўшлар
шеъръитида публицистик
оҳанг, турил хил соҳта ҳайки-
рилар, ясама туйтулар потир-
лаб ётган бир пайдада қадрят
лигига ургу бериди. Жамиятда юз берган бир
қадар икобий ўзгаришлар туфайли ўтган аср-
нинг 60-йилларидан ётибордан бадиён мас-
лалари яна кун тартиби кўйла бошлади. 70 —
80-йилларда бу тамойил янада чукурлашид.
Натижада Шарқ Фарб адабий тажрибаларини
ўзаро ўйнунлаштирга ўшишларининг бутун
бир авлоди шаклларидан: Вафо Файзуло аша шу
янги мақтабнинг умиди давомчиси сифатида
шеъръитида кириб келди.

Вафонынг кўлига қалам олганга йигирма
йилдан оши, унинг ута шеърни китоби бо-
силиб чиқди: “Хут” (1993), “Хабарсиз севинч”
(1997), “Маннга лаҳза” (2000); шеърлари вак-
ти матбуотда, турил адабий тўпламларда
мунтазам чоп этилмоқда.

Вафо образли усула, янгича

Акбар НУРМАТОВ,
Филология фанлари
номзоди

ретасиз. Унинг лирик ҳаромо-
холи, фақат сўзининг моҳияти-
мазмунига, таъсир кучига та-
яниб ёзилган шеърлар туплама
анчагина.

Бир шеърида муаллиф ўзини хира чирокка киёс
килади. Аслида чирокни кўп
нарсаларга киёслаш мумкин.

Унда ҳасрат ҳам бор, ўйчан
химил ҳам, ёниш ҳам, умид
вотишиларда бир мав-
зуни учратмайсан, кўз один-
гизда бутун бир таржима ҳол

безакларсиз, хавойиликдан
холи, фақат сўзининг моҳияти-
мазмунига, таъсир кучига та-
яниб ёзилган шеърлар туплама
анчагина.

Озодсан энг оғир юмушдан,
Бир ҳовчук сув каби саҷадим.

Ҳар куни мўъжиза кутишади —
Мен энди астодийлар чарчадим.

Тўпламада ҳалм, термалари,
достонлари оҳангидаги шеър-
ларни ҳам учратмасиз. Ҳакикий
шеърни юқидан изхори, дей-
миз. Лекин барча ёш шоир-

бахт ва бахтсизлиқдан оғох-
лика чакиради:

Оналарнинг ёмони ўқ
ҳеч жаҳонда,

Яхшиларнинг энг яхшии
менинн онатам.

Ҳак жангига енг шимарий
уб замонда

Оналарни удуледи
пайзайбар ҳам.

ишиларни ўзинчага ўтади:

Оналарнинг ёланларни ўзинчага
юнади:

Оналарнинг ёланларни ўзинчага
ю

ФаридА АФЗУРЗ

Хайрият-ей,
Корлар ҳам ёди,
Энди излар босилар бешак.
Чиранимайди
энди хотира,
Энди ўлмаса керак.
Хайл суар,
даражатлар сокин,
Шеър ёзди, шонир каби жим.
Олацарга
қагиллар магур,
Фод очади мисли мунахжим.
Кор ёгади,
учар учкунлар,
Лабларининг куйдир бўса.
Белларимдан
кучар изгири —
Танини туйгу, ҳа, уша, уша!..
Қизик, инсон —
мўъжиза хилқат,
Яшар экан фасллар аро.
Кордаг оппоқ
бахтини кучиб,
Кўшик айттар хижрондай қаро...

* * *

Ака,
сента жуда ҳам оғир,
ака бўлмоқ,
пешонаси тор,
бахти қаро, кўзлари қаро,
кўнгли яро синглинг — Аёлга!

Ука,
сента жуда ҳам оғир,

ЎЗИМ ЭККАН РАЙХОНИМ

ука бўлмоқ,
кошлари қалам,
тўшаклари тош, ёстиги бардош,
хўрларга сирдош опанг — Аёлга!

Дунё,
сента жуда ҳам оғир,
дунё бўлмоқ,
ёлиз ёллининг
номардинга хор, нолалари зор,
еган нони ор онанг — Аёлга!

* * *

Кизим ГУЛНОЗБЕГИМ

Сени дарёга отдим мен,
қўлимдаги гулим — қизим,
Умр ёлизоёк ўйдир,
тирик юрсан ўйлум — қизим.

Бозор борсанг, бозор — дунё,
мозор борсанг, мозор — дунё,
Аямдиди, озор дунё,
саботимга қўним — қизим.

Ийласам мен чиг ингладим,
тиласам жон, жон ингладим,
хеч ўзимга, хеч симадим,
тўғонимда тўзим — қизим.

Сени дарёга отдим мен,
оқар бўлдинг, сузар бўлдинг,
Битта суздан тузар бўлдинг,
куяримда ўзим — қизим.

Сўз ишқида онанг ҳалак,
гир алланар ҳархифалак,
Замон ҳалак, даврон ҳалак,
тил учнида сўзим — қизим.

Хатоларнинг курбони мен,
адоларнинг сарбони мен,
Бу шайхистон кўчаларда
нурм-қизим, кўзим — қизим.

Ҳазонимда боғ бўларим,
куларимда тоб бўларим,
Жон-жаҳоним, иффат, орим,
меннинг ёргу ўзим-қизим.

Минг йўқотдим, бирни топдим,
Фарид Афзур, ўйга ботдим,
Бу дунёда сени топдим,
мендан қолар изим — қизим.

Эй, дўст,
Нима дессанг, дегил, шу бугун,
Юрагингда қолмасин тутун,
Армон узун, надомат узун,
Эртага бутуни топиб бўларму?!
Айт, айтсан, айтавер, шонил,
Тукил котил, тарикдай сочил,
Ғафлат котил, пушаймон котил,
Эртага бутуни топиб бўларму?!

Эй, ёр!
Айтаригини тутмагил, пинҳон,
Севаман, де, ёлборини нолон,
Ишқдан бошча ҳаммаси ёлон,
Эртага бутуни топиб бўларму?
Хижжолатнинг умри куорқодир,
Гумондорнинг жони қўйнокдир,
Андишанинг оти қўйнокдир,
Эртага бутуни топиб бўларму?!

Эй, дўст!
Кел, ёнингга гул очса чирой,
Этакларинг кўзимга сурай,
Сен келмасант, мен ўзим борай,
Эртага бутуни топиб бўларму?
Кел, елкада тогинг билан кел,
Хазонези бояғинг билан кел,
Дилда ҳасрат, донғинг билан кел,
Эртага бутуни топиб бўларму?!

Эй, ёр!
Хар коримиз тақдир азалдир,
Лабингда қон ёхуд асальдир,
Тамшанганинг балки ажалдир,
Эртага бутуни топиб бўларму?
Фарид Афзур, бутунинни куч,
Хар лаҳзага тутолгин ҳовуч,
Бутун яша, тона олгин куч,
Эртага бутуни топиб бўларму?!

СЕН ЁНИМДА БЎЛ
Ўзим эккан райхоним,
Кечакудуз масти қилар.

МУШОИРА

Сен ёнимда турсанг бас,
Ёлғон дунё рост бўлар.

Рост дунё, ажиг дунё,
Тилсомитинг очай мен.
Сен ёнимда, жонимда бўл,
АЗоблардан кечай мен.

АЗоб нечун, фироқ нечун,
Жон жонидан тўйид-ку!
Сенсизликка кўнмас юрак,
Еру фалак кўйид-ку!

Кўйди умр, кўйди сабр,
Девона бўлди бардош.
Сенсиз ышашни билмадим,
Соч оқарди, кўзу қоз.

Кўзу қоним пайвастадир,
Ишқим унга вобаста.
Остонандга қўшиқ айтсан,
Эшитингни оч, аста.

ИЗЛАБ БОРИБ...

Ўнг ўйлингиз қайси,
Чап ўйлингиз қайси?
Излаб бориб тополмадим,
Манзилингиз қайси?

(Халқ қўшиги)

Дарёларнинг бўйлариди бир тинор-а,
Бир тинор таглариди кўзи хуммора,
Кўзи хуммора кўзларига кўзлар тегмасин,
Кўз мунҷомиг тақиб кўй, бўлсин тумора.

Дарёларнинг ул юзида учар ўрдаклар,
Бир-бировин куволашиги сузар ўрдаклар,
Бутун сизни кўрмасам мен девонадирман,
қадим-қадим кўргонидан кўчар юраклар.

Дарё дилин жимирлаттан токларнинг қори,
Йигитни ҳам, сувунин ҳам ўйдирор ори,
Ори ўйқа ошино бўйлиб ордан айрилдим,
Баҳор ярашади ўзбекистонга.

Дарёларнинг соҳида қолди рўмолим,
Рўмолимнинг учлариди жону жаҳоним,
Сизни сўймок, сизга кўймок тақдир-азалдир
Йўлларнинг чакир экан, тидди тавоним.

ОЙГУЛ УБАЙДУЛА КИЗИ

Дунё сабогидан кўлимин ювидим
Теба кўнгил раъйига бориб.
Сукунат уфргига яaldo кечадан
Иўқлик диёрига бораман кириб.

Хижрат мақомидаги вужуд афордир,
Бехудлик ичра малакада сайди.
Кўнгил кўз ёшига гарк бўлди ба кеч,
Энди йўлларнинг айрилдир, айри.

Омонат дунёда омонат жонни
Фаридлик даштида қолдирмок нечун?
Руҳ — маҳрамидан мосуво дунё,
Ачиқ ҳижрон заҳмига да кўн.

Дунё сабогидан дилимни ювидим,
Юксакларга етдим, етдим.
Ибодат фаслида, ёрижон, Сендан
Паринсонҳол, жимитни кетолдим.

Нигоҳим киради замин, борликни.
Яшил ҳайрлар-ла тўлди кўнгил.
Яшилик бағрида тўлиб, тўлишиб,
Висолинг шавқидан тўлониди дил.

Тасали излайман, таскин излайман,
Юрагимнинг тош даргоҳидан.
Нафас ростлар зориқдан соғинч
Хайлотнинг бандаргоҳида.

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

*

ЁДНОМА

КУМУШНИНГ АЛАМИ

Отабек маҳалласининг ички бозорга қараган дарвазаси олди оловёқар маҳалида Авилиёттанинг атолки докторларини олиб келган извошлар билан тўлиб кетди.

Чоп-чоп, югар-югар... «Олга Алексеевна заҳар ичибди!», деган мишишлар тарқалди.

Олга Алексеевна, фалокати ариб, тирик қолди.

Авилиёттанинг катта докторларидан бирни Державин сўради:

— Қатники ким ичириди?

— Менинг хотиним Зебиниса, — дебди отан Бегикон акা.

Онамнинг каттиқ ичиришига нима сабаб бўлди экан?

Романнинг каттиқ ба, айниска, Кумушининг ўлими маңзарасини куз олимдизга келитириш учун асардан бир кўчирма олиш лозим бўлади:

— Отабекининг хамма бадани титраб кетди, шундай бўлса хам ўзини каттиқ ушади.

— Каттиқ ичириб кўрдингизми? — деди онасира.

— Йўк.

— Каттиқ бўйоринг!

.... Жоҳи Кумушининг бошига келиб ўтириди. Отабек ва онasi оёқ умуди эдилар. Кумушининг кўзи юуму, сочларни юзи устидаги паришин ёди. Жоҳи ўз кўли билан ўнинг сочларини тузиатди. Кумушининг кўкимитр товланаётган юзини кўрди ва мангларини босди...

— Ойим!.. — деди Жоҳи. Кумушин кўзини очиб, бесаранжом унга назар ташлади ва таниби:

— Худо шифо берар, болам! Кумуш ёнга кўзғанди. Отабек

келиб кўлтиклиди, Жоҳи хам унинг бошини тутиди...

— Ойи... Дада... — сўнгра, — бегим! — деб ингради... Эрининг юзини юзига кўйди, уялгансомин кўзини юмди...

Аҳмаджонбой ташкари ҳовлини отамга сотишдан олдин унинг иккигина — Зайнаб ва Рокия билан биргалидаги, менинг онам Зебиниса хар куни «Утган кунлар» романини Хайдаронот деган ҳизматчи қизга ўтишашар эди. Кумушининг кундошли изтиборларини, ўлимини ўтиш, каттиқ хаф бўлиши, йиғлашар эди. Бундай воқеаларни катта аммамнинг кизи Зарофат оланин ҳар куни иккагасида оғоздан ўтиб берганин кўрган эди. Дарвоже, ёзувчи ва адабийтусоннинг Тухтанинни Жалопот ўз уйда бўлган бир воқеанин ҳам айтиб берган эди. «Кечкурун ҳаммада, дехончиликга оғочан, ўша жойини бир кисмiga ўй-жой солган эди. Кирғиз ўтиларни кунларига ҳазиллашиб: «Мен сизларнинг ерларининг эмас, қалмоқнинг ерида ўтирибман!», — деди. (Дарвоже, ахролоғ Бернштам қазувлар ўтказганди, топилган ашёлар корахонийларга таалуки экани тасдиқланган).

Е, таажужуб! Тогаминг Энгингир кунини текислаб оғочан Абдулла Кодирийнинг «Обид кетмон» романини ҳарсом мулла Обиднинг ерошинина салтамадидми?

Шундай килиб, Абдулла Кодирий романидаги бир диагол сабаб билди, колаверса, онам Зебиниса кинни каттиқ заҳарни кесувчи экшиёт билан саклаган аспарларининг нусхалари кўлимига тутди...

Вахоб РЎЗИМАТОВ

колган. Онам ўша воқеадан кейин ун ийларни юзига кўйилди. Чой-нон ичиб кўйқолдик».

Халқ орасида Абдулла Кодирий икодига унинг китобларига кизишик жуда ўзиди. Жулоубойбоннинг оти эл оғиздан тушишас, унинг китобларини ўтиш, ундан олган таассусторларни муҳокама килиш кен тус оғлан эди.

Эсимда, отам Тошкентдан «Мехробдан чабон» романини олиб келганида, одатига кура мемонхонага чикмай, ичкари ҳовлида, дерга олдида чўк чиқиб, иккига кун давомиди романни ўтиб тушригандилар. Отам романни ўтиб бўлган, ёзувчи Мулла Абдурахмонин жонлатиргаттанди, кимни кўзуда тутганини сузларди. Яна бир диккага сазовор тасодиф. Авилиёттадан чиқиб, шарқ томонига юргонда, Соков довонидан ўтган, тўқон чақирига қараб кетган ёл, эскинагаси айтсан, сабад (тўқис) бошланад эди. Ёл Оқчилишиғидан ўтиб, Киркозиқка етган жойда тогам Собир окосокол ёлни тикислаб, дехончиликга оғочан, ўша жойини бир кисмiga ўй-жой солган эди. Кирғиз ўтиларни ҳазиллашиб: «Мен сизларнинг ерларининг эмас, қалмоқнинг ерида ўтирибман!», — деди. (Дарвоже, ахролоғ Бернштам қазувлар ўтказганди, топилган ашёлар корахонийларга таалуки экани тасдиқланган).

Е, таажужуб! Тогаминг Энгингир кунини текислаб оғочан Абдулла Кодирийнинг «Обид кетмон» романини ҳарсом мулла Обиднинг ерошинина салтамадидми?

Шундай килиб, Абдулла Кодирий романидаги бир диагол сабаб билди, колаверса, онам Зебиниса кинни каттиқ заҳарни кесувчи экшиёт билан саклаган аспарларининг нусхалари кўлимига тутди...

— Каттиқ ичириб кўрдингизми? — деди онасира.

— Йўк.

— Каттиқ бўйоринг!

.... Жоҳи Кумушининг бошига келиб ўтириди. Отабек ва онasi оёқ умуди эдилар. Кумушининг кўзи юуму, сочларни юзи устидаги паришин ёди. Жоҳи ўз кўли билан ўнинг сочларини тузиатди. Кумушининг кўкимитр товланаётган юзини кўрди ва мангларини босди...

— Ойим!.. — деди Жоҳи. Кумушин кўзини очиб, бесаранжом унга назар ташлади ва таниби:

— Худо шифо берар, болам!

Кумуш ёнга кўзғанди. Отабек

келиб кўлтиклиди, Жоҳи хам унинг бошини тутиди...

— Ойи... Дада... — сўнгра, — бегим! — деб ингради... Эрининг юзини юзига кўйди, уялгансомин кўзини юмди...

Е, таажужуб! Тогаминг Энгингир кунини текислаб оғочан Абдулла Кодирийнинг «Обид кетмон» романини ҳарсом мулла Обиднинг ерошинина салтамадидми?

Шундай килиб, Абдулла Кодирий романидаги бир диагол сабаб билди, колаверса, онам Зебиниса кинни каттиқ заҳарни кесувчи экшиёт билан саклаган аспарларининг нусхалари кўлимига тутди...

— Каттиқ ичириб кўрдингизми? — деди онасира.

— Йўк.

— Каттиқ бўйоринг!

.... Жоҳи Кумушининг бошига келиб ўтириди. Отабек ва онasi оёқ умуди эдилар. Кумушининг кўзи юуму, сочларни юзи устидаги паришин ёди. Жоҳи ўз кўли билан ўнинг сочларини тузиатди. Кумушининг кўкимитр товланаётган юзини кўрди ва мангларини босди...

— Ойим!.. — деди Жоҳи. Кумушин кўзини очиб, бесаранжом унга назар ташлади ва таниби:

— Худо шифо берар, болам!

Кумуш ёнга кўзғанди. Отабек

келиб кўлтиклиди, Жоҳи хам унинг бошини тутиди...

— Ойи... Дада... — сўнгра, — бегим! — деб ингради... Эрининг юзини юзига кўйди, уялгансомин кўзини юмди...

Е, таажужуб! Тогаминг Энгингир кунини текислаб оғочан Абдулла Кодирийнинг «Обид кетмон» романини ҳарсом мулла Обиднинг ерошинина салтамадидми?

Шундай килиб, Абдулла Кодирий романидаги бир диагол сабаб билди, колаверса, онам Зебиниса кинни каттиқ заҳарни кесувчи экшиёт билан саклаган аспарларининг нусхалари кўлимига тутди...

— Каттиқ ичириб кўрдингизми? — деди онасира.

— Йўк.

— Каттиқ бўйоринг!

.... Жоҳи Кумушининг бошига келиб ўтириди. Отабек ва онasi оёқ умуди эдилар. Кумушининг кўзи юуму, сочларни юзи устидаги паришин ёди. Жоҳи ўз кўли билан ўнинг сочларини тузиатди. Кумушининг кўкимитр товланаётган юзини кўрди ва мангларини босди...

— Ойим!.. — деди Жоҳи. Кумушин кўзини очиб, бесаранжом унга назар ташлади ва таниби:

— Худо шифо берар, болам!

Кумуш ёнга кўзғанди. Отабек

келиб кўлтиклиди, Жоҳи хам унинг бошини тутиди...

— Ойи... Дада... — сўнгра, — бегим! — деб ингради... Эрининг юзини юзига кўйди, уялгансомин кўзини юмди...

Е, таажужуб! Тогаминг Энгингир кунини текислаб оғочан Абдулла Кодирийнинг «Обид кетмон» романини ҳарсом мулла Обиднинг ерошинина салтамадидми?

Шундай килиб, Абдулла Кодирий романидаги бир диагол сабаб билди, колаверса, онам Зебиниса кинни каттиқ заҳарни кесувчи экшиёт билан саклаган аспарларининг нусхалари кўлимига тутди...

— Каттиқ ичириб кўрдингизми? — деди онасира.

— Йўк.

— Каттиқ бўйоринг!

.... Жоҳи Кумушининг бошига келиб ўтириди. Отабек ва онasi оёқ умуди эдилар. Кумушининг кўзи юуму, сочларни юзи устидаги паришин ёди. Жоҳи ўз кўли билан ўнинг сочларини тузиатди. Кумушининг кўкимитр товланаётган юзини кўрди ва мангларини босди...

— Ойим!.. — деди Жоҳи. Кумушин кўзини очиб, бесаранжом унга назар ташлади ва таниби:

— Худо шифо берар, болам!

Кумуш ёнга кўзғанди. Отабек

келиб кўлтиклиди, Жоҳи хам унинг бошини тутиди...

— Ойи... Дада... — сўнгра, — бегим! — деб ингради... Эрининг юзини юзига кўйди, уялгансомин кўзини юмди...

Е, таажужуб! Тогаминг Энгингир кунини текислаб оғочан Абдулла Кодирийнинг «Обид кетмон» романини ҳарсом мулла Обиднинг ерошинина салтамадидми?

Шундай килиб, Абдулла Кодирий романидаги бир диагол сабаб билди, колаверса, онам Зебиниса кинни каттиқ заҳарни кесувчи экшиёт билан саклаган аспарларининг нусхалари кўлимига тутди...

— Каттиқ ичириб кўрдингизми? — деди онасира.

— Йўк.

— Каттиқ бўйоринг!

.... Жоҳи Кумушининг бошига келиб ўтириди. Отабек ва онasi оёқ умуди эдилар. Кумушининг кўзи юуму, сочларни юзи устидаги паришин ёди. Жоҳи ўз кўли билан ўнинг сочларини тузиатди. Кумушининг кўкимитр товланаётган юзини кўрди ва мангларини босди...

— Ойим!.. — деди Жоҳи. Кумушин кўзини очиб, бесаранжом унга назар ташлади ва таниби:

— Худо шифо берар, болам!

Кумуш ёнга кўзғанди. Отабек

келиб кўлтиклиди, Жоҳи хам унинг бошини тутиди...

— Ойи... Дада... — сўнгра, — бегим! — деб ингради... Эрининг юзини юзига кўйди, уялгансомин кўзини юмди...

Е, таажужуб! Тогаминг Энгингир кунини текислаб оғочан Абдулла Кодирийнинг «Обид кетмон» романини ҳарсом мулла Обиднинг ерошинина салтамадидми?

Шундай килиб, Абдулла Кодирий романидаги бир диагол сабаб билди, колаверса, онам Зебиниса кинни каттиқ заҳарни кесувчи экшиёт билан саклаган аспарларининг нусхалари кўлимига тутди...

— Каттиқ ичириб кўрдингизми? — деди онасира.

— Йўк.

— Каттиқ бўйоринг!

.... Жоҳи Кумушининг бошига келиб ўтириди. Отабек ва онasi о

"ЎЗИМЧА БИР ҲАҚИҚАТНИ КАШФ ЭТДИМ..."

— Одатда, бирон-бир асар ҳақида гап кетганди, аввало, ижодкорнинг сўзга муносабати, унинг имкониятларидан нечоғли фикрларни тилга олинади. Бу табий ҳол. Нега деганда, фикат ани шу жарёнида ижодкорнинг имконияти кўпроқ намоён бўлади. Сиз бу ҳақда нима дейсан?

— Донишмандлардан бирни бу ҳақида фикр юритиб, шундай ишагриб фикрини айтган: Эй, фарзанд, сўзласин, шундай сўз айтини, унга ҳамини хардор тошилини! Бу хикматдан ҳам сўзининг қадр-кўммати нечогли баланд эканини билди олиш кийин. Энди, бу боради ижодкор ҳақида гапидаган бўлсақ, сўз маъсулитини унинг зиннисига aloҳидатни изифа юклайди. Чунки ижодкорнинг фикрини ифода этишининг ягона воситаси сўз ҳисобланади. Аслида ҳам яхши асарни мутола кўлиб туриб, ўқувчи тилимизнинг гўзалиги, жозибаси, таъсирини хисбатди, шундан роҳатланади. Янъи арабмабининг қудрати ҳам сўзаги жозиба, унинг имкониятлари онилгандан намоён бўлади, десак като қимлаймис. Шахсан ўзим ҳазар Алишер Навоий, Бобур, Абулула Кодирий, Чўпонининг асарларини ҳар гап мутола қўлганимда, сўзининг юки, жозибасини чуқур хисб этганин, она тилимиз имкониятлари нечогли катта эканидан ҳайратта тушганим. Бундан келиб чиқадиган хулоса шуки, ҳар бир ижодкор кўлига қалам олар экан, аввало, сўз маъсулитини хисб этиши кепак, деб ўйладман.

— Янги қиссангизни нега айнан «Қақнус қанотиди умр» деб атадингиз? Бу асар хусусида қисқача тўхтаби ўтсангиз.

— Аввало, қиссангизнома эканинида гапидагидан бўлсан, бу ном размий маънода кўйилган. Айтмоқиманки, қисса айнан афсонавий қақнус куши ҳақида эмас. Лекин асарда

тасвирланган воқеалар билан афсонавий қақнус куши ҳақиқати ривот ўргасида ўйнлик бордек туюлди. Шундан келиб чиқиб, шундай ном бердим. Энди асарнинг ўзи ҳақида иккни оғиз сўз. Азалдан келаётган шундай бир савол бор: одан боласан бу дунёга нега келади, умрининг маъно-моҳијати нимадан иборат?

Албатта, бутунга қадар бу саволларга жуда кўп марта жавоб берилган. Бироқ шунга қарамай, у ҳали-хануз ўз аҳамиятини ўйқотган ўйк. Ўйламанки, бундан кейин ҳам шундай бўлиб қолади. Мен ҳам бу қиссани қоралаш орқа-

ли ана шу азалий саволларга жавоб излаган бўлдим. Бундан ташқари, асарни ёзиш жараёндан ўзимча бошқа бир ҳақиқатни ҳам қашф этдим. Гаён шундаки, одам боласининг тулиғини, њаётда умргузонларни қилиши, ўзими, ҳатто одийдина исм кўйинини ҳам тасодиғифи ҳол эмас, балки маълум бир қонуниятлар асосида кечар экан. Бошқача айттанди, инсон бу дунёда жуда кўп ҳайратомга кашфшётлар кўзли, аммо ўзи ўзи ҳали-хануз сирпилигча колиб кельмоқда. Ўзимни ҳайратта солган ана шоҳлатни асарда ифода этишига уриндим. Бунга қанча мувваф-фақ бўлдим, билмайман. Баҳосини ўқувчилар беради.

Куйида шу янги қиссадан парча ўзлон қилинмоқда.

—

Шоаикул ҲАМРОЕВ

ҚАҚНУС ҚАНОТИДАГИ

КИССА

кор қилар ва бу исм менга ҳам, ҳеч шубҳасиз, ёкиб тушар эди. Чунки хотинимдин диди жуда нозик ва баланд, њаётдан оддий, аммо гўзлар насраларни ҳеч адамшида топлар олар эди. Аммо кутилмагандан ўғлимнинг тулиғини ўзиганни бир зумда чиплакка чиқариб юборган эди. Унинг энди: «Ўзингиз ўзингиз исм томпинг!», — дега хиёл зарда ва иядо аралаш айттан сўзла-рида ҳам шу нарса аниқ-тиник сезилиб турарди.

Аммо бу мен учун унча муҳим эмасди, чунки ўғлини тўрт мучаси бута сопла-сог тулиғиган, ҳаёт ҳам меҳри ийб, унга ўз багридан жой берган эди. Энди унга бирон-бир мосиб исм кўйишни керади.

Аслида у бу сершоқин ва нотин шаҳарда эмас, балки ўзимнинг қиндинг коним тўклигандан олис кишиларни тулиғиганда, ҳеч шубҳасиз, ҳамма-ҳаммаси бошқача кечарди. Биргина унинг дунёга келшиши хаммани бирдек куточириб юбо-

засирида биртариб бўйек чаплаш ташланган дераси ортида кўркув ва ҳажонин гирдошибида фарзанди, ишқишини шаҳарни тақдирларни тақдирларни тўртади.

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига ўралиб борәттган, тим кора осмонда юлдузларни милилар жилва кипалётган айни оқшом палласиди мен турукончанин бетартиб турб, гўё узоқ йиллардан бўён ҳаётининг корониги чукомларидан жоним ҳарак бўлиб қидириб юрган мұқаддас нарсани сира кутилмагандан топиб олгандек, кувиондан ўзимни бўлтуку биротиб кўйган, вужудим азбодиризик қетпанидан, тўйиб-тўйиб йиллариган келган эди...

Унинг тўнгич фарзандим эди: унга нисбатан кўйимларда мэхру мұхаббат, шафқату мурувати ва ишонуши умид чексиз эди. ўша дунё аста-секин туннинг ҳарир парасига